

вършилъ своята еволюция, и единъ ангелъ, който е достигналъ вече до положение на своето развитие. Разбира се, нѣкой отъ васъ, учениците, нѣкои сте млади, нѣкои сте стари. Казвамъ по отношение на вашата опитностъ.

Този класъ, който съмъ образувалъ, той почти е най-доброятъ. Общия класъ е най-доброятъ. Защото той е естественъ класъ, ние сме се събрали, както една фамилия, както е въ природата, малки и голѣми, млади и стари, възрастни, да може всѣки да използува дадения случай. И дѣца да има между насъ. Като се говори за философски въпроси, тѣ не мислятъ за това, което говори Учителя, но като дойде да казвамъ дѣтински истории, всѣко дѣте казва: „Това разбирамъ“, и тѣ слушатъ, послѣ дойде пакъ нѣкой философски въпросъ или нѣкоя математическа задача, то казва: „Това не ме интересува“ — другите взиматъ участие. Тъй че въ една бесѣда всѣки единъ човѣкъ може да използува това, за което неговото съзнание е приготвено. Има за всички.

Та, малцината отъ васъ, гледайте да образувате една ядка. Една ядка, на какво?

— Да използвате малките случаи.

Да изпѣемъ една пѣсень!

Богъ е Любовь.